

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

AÑO (LETO) XXXI. (25)
No. (štev.) 29

BUENOS AIRES
20. julija 1972

Partijsko obračunavanje v Jugoslaviji

Leto dni mineva, odkar je jugoslovanski komunistični režim uvedel nov upravni sistem tkim. kolektivnega predsedstva in spremenil ustavo z 20 amandmaji, po katerih naj bi se drastično spremenili odnosi med centralno vlado v Beogradu in posameznimi republikami in provincijskimi vladami odn. upravami.

Zaradi vedno večje politične in gospodarske napetosti, ki se je zlasti v minulem desetletju med posameznimi republikami v komunistični Jugoslaviji še posebej stopnjevala, so se v vrhovih jugoslovanske komunistične partije začeli resno bati za nadaljnji razvoj njihovega komunizma. Tito in njegovi partijski ideologi so prišli do spoznanja, da čas hiti in da bo treba še pred Titovim naravnim odhodom z jugoslovanske politične pozornice storiti nekaj, da se zavaruje čim mirnejši prehod v novo razdobje. Ugotavljali so — pravilno ali ne bo šele pokazala bodočnost —, da bodočnost države ne bo slovela na posameznikih v partiji, temveč na več ali manj stabilnih ustanovah, ki naj bi preprečile boj za oblast in zlasti boj med posameznimi republikami, predvsem med Hrvatsko in Srbijo.

Zato so konec lanskega julija postavili na krmilo Jugoslavije kolektivno vodstvo 22 partijcev kot vrhovni izvršilni organ države. Iz vsake od šestih jugoslovanskih republik so izbrani po trije partijci, iz obeh avtonomnih provinc pa po dva partijca, ki sestavljajo 22 člansko kolektivno predsedstvo države. Kot 23. član tega vrhovnega vodstva države je bil imenovan diktator Tito, ki bo dobil to vodstvo in državo do svoje smrti. Po Titovi smrti pa naj bi predsedstvo tega kolektivnega predsedstva krožilo med republikami. V slučaju, če bi se kdaj federalni parlament ne mogel zediniti glede zakonodaje, bo to kolektivno predsedstvo vladalo z dekreti.

Kot prvi predsednik novega kolektivnega predsedstva je bil imenovan 55 letni musliman Djemal Bijedić, ki je bil prej predsednik skupščine bosansko-hercegovaške republike.

Že ko je partijsko vodstvo pripravljalo omenjene spremembe, zlasti pa še potem, ko so bile že izvršene in upejlane, so se mnogi partijci začeli spraševati, če bodo veljale za to, za kar so bile zamišljene. V Jugoslaviji je bil na to vprašanje splošen odgovor: tega tudi Tito sam ne ve.

Nekateri partijci so takoj ugotavljali, da je šlo partijsko vrhovno vodstvo predaleč v decentralizaciji komunističnega sistema. Srbi so se pri tem zlasti ozirali v Zagreb, Hrvati pa v Beograd. V obeh republiških prestolnicah je republiško partijsko vodstvo dovolilo, da so naravne težnje prebivalstva, dotlej več ali manj s partijskega vidika uspešno zatirane, dobivale vedno večjo svobodo. Zagreb je na ta način nameraval iztisniti iz Beograda čim več zlasti gospodarskih koncesij, Beograd je pri tem z budnim očesom spremljal razpoloženje v drugih republikah, zlasti v bosansko-hercegovski, macedonski in slovenski. Ker v nobeni od teh ni prišlo do večjih narodnih in gospodarskih premikov, ki bi kazali groziti partijskemu vodstvu države — zlasti v Sloveniji je vladalo popolno zatišje —, se je vrhovno partijsko vodstvo s Titom na čelu odločilo na pregon hrvatskih in srbskih partijskih vodij, ki so se izkazali za nesposobne kontrolirati položaj.

Ohranili so doslej nedotaknjen sistem 22 članskega kolektivnega vodstva države, ki naj bi začelo vladati po Titovi smrti, prav tako je 20 ustavnih amandmajev vnesenih v ustavo komunistične Jugoslavije. Tito je letošnjo pomlad sklical na svoj otoček Brioni nasproti Pulju jugoslovanske partijske veljake in jim ukazal, naj se prenehajo „igrati z orožjem“.

DR. KREK, NAJBOLJ PROTIKOMUNISTIČEN MINISTER V LONDONU

Britanska vlada je v začetku letošnjega leta dala v javnost veliko količino doslej tajnih dokumentov iz obdobja druge svetovne vojne, vse do zaključka Potsdamske konference leta 1945. V teh dokumentih je tudi veliko gradiva o medvojnih razmerah v Sloveniji.

Zgodovinar iDušan Biber je v Ljubljanskem Delu dne 27. aprila objavil nekaj dokumentov iz dotedaj tajnega arhiva britanskega zunanega ministrstva. 27. aprila smatra za jubilejno obletnico, ker naj bi bila tega dne pred 30 leti ustanovljena OF. Ker pa je tedaj obstojal sovjetsko-nacistični pakt je zgodovinska resnica le ta, da komunisti v Sloveniji tedaj še niso računali na noben odpor proti nacistom in da je bila OF ustanovljena šele po 22. juniju 1941.

Dasi je Biberov prikaz tajnih dokumentov objavljen tendenciozno, izhaja vendar jasno iz besedila teh dokumentov, da je bil dr. Krek resnično najbolje informiran minister v tedanji jugoslovanski begunski vladi. Dobival je števila poročila iz Slovenije, katera je posredoval britanskemu ministrstvu in dokazoval, da komunisti v prvi vrsti izvajajo revolucijo, ne pa, kot trdijo sami, da se borijo proti okupatorju.

Biber sam pravi v uvodu sledeče:

„Prva poročila o razmerah v okupirani in razdeljeni Sloveniji so do britanske vlade prišla preko begunske kraljevske vlade, ki je vzdrževala razne tajne zveze z domovino, sprva predvsem čez Istanbul, pozneje pa čez Švico. Britanski poslanik v Vatikanu je dobil od vrhov katoliške cerkve vrsto poročil o izseljevanju Slovencev, zlasti o položaju duhovščine na štajerskem. Po raznih tajnih poteh so iz Ljubljane podpredsedniku kraljevske begunske vlade dr. Mihi Kreku pošiljali razna poročila o streljanju talcev na Gorenjskem in štajerskem, prepise originalnih proglašov nemških okupatorskih oblasti in izvlečke člankov. Britanska vlada takrat še ni imela svojih vojaških misij na področju Slovenije. Major Hudson, poslan s podmornico v Jugoslavijo, je vzpostavil zvezo s štabom Draže Mihailovića 1941. leta. Dolgo časa so vsa poročila o razmerah v Sloveniji — kot rečeno — prihajala v britansko zunanje ministrstvo po po-

V ta proces politično-gospodarskega značaja je posegla Moskva, po svojih pristaših v vseh jugoslovanskih republikah in preko hrvaških ustaških organizacij, ki so iskale zavezništvo z Moskvo za ustanovitev nove, čeprav komunistične NDH. Kaj bi se v tem slučaju zgodilo s sosednjo Slovenijo, jim je malo mar, kako bi rešili vprašanje narodno mešanih področij v Bosni-Hercegovini, ne vedo odgovora.

Pregon partijcev, ki so bili spoznani za krive trenj med pisarnimi republikami, pa je povzročil nadaljnje premike v posameznih republiških partijskih vodstvih in v vrhovnem jugoslovanskem partijskem vodstvu samem. Kriza, ki je zajela jugoslovansko komunistično partijo v celoti, se nenehno stopnjuje. Titov obisk v Moskvi je bil storjen z namenom zagotoviti jugoslovanski partiji moskovsko zaščito po njegovi smrti. Titu gre namreč v prvi vrsti za ohranitev komunističnega sistema v Jugoslaviji, pa naj bo v kakršni koli obliki. Obisk Brežnjega v Beogradu je to zaščito potrdil.

Toda kljub vsemu ostaja vrhovno partijsko vodstvo glede nadaljnega vodenja države v sebi deljeno. V svoji letni rezidenci na Brionih je Tito pretekli teden, 11. in 12. t. m., zbral pri sebi 51 člansko vrhovno partijsko vodstvo, da bi dokončno izdelali načrt o nadaljnji partijski kontroli države.

Takoj na začetku razgovorov, ki naj bi trajali en dan, se je razgalil prepad, ki vlada med pogledi posameznih repu-

sredništvu dr. Mihe Kreka, nekatera pa preko Vatikana in britanskega poslanstva v Bernu v Švici in le izjemoma preko poslanstva v Lisboni na Portugalskem. Razumljivo je da so bila ta poročila z močno podčrtano klerikalno in antikomunistično tendenco.“

Biber pravi dalje, da v prvih poročilih ni nikjer govora o partizanih, marveč vso gverilsko aktivnost, tudi v Sloveniji kot sicer drugod po Jugoslaviji, pripisujejo četnikom. Tako je npr. dr. Krek poslal 12. marca 1942 več poročil iz Slovenije britanskemu državnemu podsekretarju za zunanje zadeve Bruceu Lockhartu. Poleg izvirnikov in v angleščino prevedenih proglašov o streljanju talcev, poroča Krek tudi o izseljevanju Slovencev v Srbijo.

V poročilu z dne 23. marca 1942, ki ga je dr. Krek poslal istemu podsekretarju, je navedeno, da je komunistična propaganda ta: „Mi želimo obnoviti Jugoslavijo, toda ne kot staro državo. Mi hočemo novo Jugoslavijo, našo, brez kralja Petra ali princa Pavla. Mi želimo komunistično in konfederacijsko Jugoslavijo.“

Dr Krek bombardira s poročili

Biber pravi, da je dr. Krek pošiljal toliko poročil raznim funkcionarjem britanske vlade, da je britanski poslanik pri begunski vladi George Rendel 27. januarja 1942 zapisal: „Krek me bombardira z materialom in mi je pisal še toliko pisem, da je bilo zelo težko obravnavati jih. Prav tako je težko napraviti kopije vseh teh pisem.“

Dr. Krek je na razna mesta poslal tudi angleški prevod „Slovenskega poročevalca“ z dne 1. decembra 1941, kjer je bilo govora o Draži Mihajloviću. Poslanik Rendel je v spremnem pismu napisal, da je „dr. Krek verjetno najboljši antikomunistični minister v Londonu.“

Posebno obširno poročilo o Osvobodilni fronti je dr. Krek poslal Foreign Office-u 24. aprila 1942. V tem poročilu je rečeno, da se je OF začela organizirati šele po 22. juniju 1942, ko so Nemci napadli Sovjetsko zvezo in da so v njej samo tri strnjene skupine: komunisti, krščanski socialisti in del Sokolov, ki so bili 1938 leta izključeni zaradi komunističnih teženj. V poročilu je tudi navedeno, da „ljudje verjamejo upa polni propagandi, da bo vojna kmalu končana.“ OF naj bi po tem poročilu pripravljala popolno mobilizacijo Slovencev na Gorenjskem v

bliških partijskih vodstev. Tito in njegova najbližja okolica, s Kardeljem na čelu, si je za ta sestanek zadala nalogo znova partijsko definirati pojem nacionalizma. Prišli so do zaključka, da je „nacionalizem, kakršen se poraja v posameznih republikah, ovira za politiko enakopravnosti med vsemi republikami in provincami, ki sestavljajo Jugoslavijo, in med posameznimi narodi in manjšinami, ki v njih živijo.“

Te definicije del 52 članskega vrhovnega partijskega vodstva ni hotel sprejeti, ker da „zadevo nacionalizma nekateri uporabljajo za to, da lahko zatirajo sleherno kritiko in preganjajo sleherno nasprotno mišljenje“ ter „se skuša vrniti nazaj na neostalinistično politiko.“

Odpor med delom partijskega vodstva je bil tako močan, da je bilo glasovanje o sprejemu novih „ukrepov in represalij proti nacionalističnim tendencam“ v državi preloženo na naslednji dan.

Vse partijsko vodstvo je nato 12. t. m. zvečer, po novi celodnevni debati, končno izglasovalo omenjene ukrepe in represalije.

Po vsej državi sedaj pričakujejo vedno ostrejšo policijsko in partijsko kontrolo, kolikor je je jugoslovanska komunistična partija še sposobna upejljati. Obračunavanje v partijskih vrstah je vedno spremljano s preganjanjem tudi vsega nekomunističnega prebivalstva, ki, kakor v drugih državah, tudi v Jugoslaviji predstavlja večino.

Medio siglo de “trabajos voluntarios”

Hace ya más de medio siglo que los comunistas tratan de mejorar el rendimiento económico mediante llamamientos, más o menos obligatorios, al trabajo voluntario complementario. Lenin inauguró esta experiencia en mayo de 1919, mediante los “sábados comunistas”, que consistían en dar 6 horas de trabajo benéfico a la economía socialista. El propio Lenin, al iniciarse esta experiencia, ocupó un puesto de trabajo.

La experiencia en cuestión no dio resultados positivos, puesto que no mejoró en nada la economía del país. Poco después los comunistas rusos abandonaron estos “sábados comunistas.”

La experiencia fue llevada a cabo de nuevo por los comunistas chinos, en la época del “gran salto hacia adelante”, pero el resultado fue asimismo negativo. Fidel Castro recurrió también a esta fórmula, prestándose a manifestaciones teatrales como obrero benévolo en la zafra. Ya se conocen los lamentables resultados obtenidos.

Ahora es el presidente Allende el que se lanza en la misma aventura, haciendo de obrero benévolo en una fábrica textil un domingo, invitando así a dos millones de personas a participar en “la jornada nacional del trabajo voluntario”.

marcu 1942 kar naj bi imelo po trditvah poročila katastrofalne posledice na Gorenjskem. Poročilo pravi: „Nemci so začeli streljati ljudi, požigati njihove hiše, partizani pa so se umaknili. Ko se je dvesto partizanov zbralo na Dražgošah, so Nemci, opremljeni s strojnimi, in z vžigalnimi bombami, napadli in vas zravnali z zemljo.“

V istem poročilu tudi navaja dr. Krek: „OF odkrito kaže svoje komunistične težnje in zahteva bodočo sovjetsko Slovenijo.“

Vsa Krekova in druga dosegljiva poročila je analizirala zunanja raziskovalna in tiskovna družba v Oxfordu. O onih takih analiz spomladi leta 1942 poroča prof. Laffan. V tej analizi pravi ta profesor med drugim: „Po Krekovem poročilu iz oktobra 1941 naj bi komunisti v Sloveniji vse do nemškega napada na Sovjetsko zvezo zatirjali,

Misijonar-Slovenec visoko odlikovan

Znano je, da se Slovenci, povsod kjer se nahajajo, uveljavijo s svojo pridnostjo in sposobnostjo. Ponovni primeri dokazujejo in potrjujejo to trditev. In gotovo važno mesto med takimi rojaki zavzemajo prav naši slovenski misijonarji, ki po skoraj vseh deželah sveta delujejo v razširjanju Kristusovega nauka.

Zato nas pač ni presenetila, temveč le zelo razveselila vest, da je bil misijonar salezijanec Andrej Majcen odlikovan od vietnamske vlade. Saj je o tem poročal uredništvu Katoliških misijonov. Misijonar Majcen, ki že skoraj štirideset let deluje v misijonih, nad dvajset let pa v Južnem Vietnamu, je bil s svojega dosedanjega mesta na tehnični šoli v Saigonu prestavljen na bogoslovje v Dalatu. O tem je zvedela tudi saigonska vlada, katere ministrstvo za vzgojo je poslalo g. Majcenu sledeč dekret z datumom 15. maja:

„Zvedeli smo, da boste kmalu zapustili tehnično šolo Don Bosco v Govapu. Zelo nam je žal, kajti Vaše iskreno in prisrčno sodelovanje z vlado

da so nacizem, fašizem in boljševizem tri forme novega reda, ki da bo prerodil Evropo. Komunisti naj bi se po 22. juniju spremenili v Vseslovanske in narodne junake.“

Biber tudi ugotavlja, da je v poročilih poslanih iz Slovenije v London močno prisotna težnja, prikazati slovenske komuniste kot anacionalne, v službi nemškega in italijanskega okupatorja, vsaj do napada na Sovjetsko zvezo. Pisec poročila iz Ljubljane se pritožuje, da partizani sodelujejo tudi z italijanskimi komunisti.

Iz teh kratkih izvlečkov iz doslej tajnih dokumentov in ugotovitev komunističnega zgodovinarja Dušana Bibera samega je razvidno, kako delovna je bila v Sloveniji ilegalna protikomunistična obveščevalna služba in kako temeljito je dr. Krek uporabil ta poročila in pošiljal na merodajna mesta.

S spoštovanjem Ly Kinu Chan.“

Dne 23. maja pa je misijonarja povabil v svoj kabinet minister za socialne zadeve ter mu v prisotnosti raznih državnih in cerkvenih osebnosti izročil odlikovanje prvega reda za socialno delo, ki ga je misijonar dvajset let vršil v Vietnamu. Najprej je tajnik prebral državni dekret, nakar je minister našemu rojaku pripel na talar medaljo in imel kratek nagovor. Sledila je zahvala misijonarja in čestitke navzočih. G. Majcen se je ob tej priliki tudi ministru zahvalil za državno pomoč, s katero je mogel organizirati in voditi vzgojo sirot in brezdomcev v Hanoju, Ban Me Hmót, Thu Duku in Govapu. Minister pa je g. Majcenu izročil tudi dekret, kjer je z velikimi črkami natisnjeno sledeče:

REPUBLIKA VIET-NAM

Kolajna ministrstva za socialne zadeve

Z vladnim dekretom št. 202 BXH, VP NA z dne 23. V. 1972 se podeli duhovniku

ANDREJU MAJCNU

državno priznanje prvega razrda s kolajno socialnega dela. Ta diploma je od vlade priznani dokument.

Saigon, 23. V 1972.

Minister za socialne zadeve
dr. Tran Ngoun Phieu

Zvečer istega dne so našega misijonarja proslavili in mu čestitali tudi duhovni sobratje in gojenci. Ob visokem odlikovanju, ki ga je

prejel, tudi mi našemu rojaku iskreno čestitamo in mu želimo še vsaprej mnogo uspehov pri njegovem nadaljnjem delu v vietnamski deželi.

„Bodite vzor“

Ob proslavi 400-letnice rimske univerze Gregoriana je sprejel sv. oče njene profesorje in slušatelje v posebni avdienci. V nagovoru jim je rekel, da teologi ne smejo načrtno sejati dvoma, ne uganjati uničevalne kritike nad vsem, kar smo podedovali, ter tako ne ubiti vere v srcih dijakov-gojencev in vernikov. „Bodite vzor nepokvarjene in neponarejene vere in umerjenega intelektualnega življenjskega optimiz-

ma, stebri in opora božjemu ljudstvu. Teološki študij na bogoslovnih visokih šolah mora biti v službi vere. Univerza mora varovati pravo vero, za kar je norok cerkveno učiteljstvo. Zato na katoliških univerzah, kot je Gregoriana, ne sme poučevati noben teolog, čigar nauk ne bi bil skladen z naukom in mišljenjem Cerkve. Na taki šoli mora vladati edinost hotenja in mišljenja med teologi in ne more dopuščati nobenih razkolov v osnovnih teoloških vprašanjih.“

PREDSEDNIŠKI KANDIDAT SEVERNOAMERIŠKIH DEMOKRATOV

NAPOVEDUJEJO MU PORAZ NA VOLITVAH

Severnoameriški senator iz Južne Dakote, George McGovern, je na zborovanju demokratske stranke v Miami z lahkoto dobil zadostno število glasov strankinih delegatov, da je bil imenovan za demokratskega predsedniškega kandidata na letošnjih novembarskih predsedniških volitvah v ZDA.

Ko je McGovern lanskega januarja kot eden od prvih ameriških politikov izjavil, da namerava kandidirati za predsednika v demokratski stranki, je v ZDA vladalo splošno prepričanje, da nima možnosti za uspeh.

Senator McGovern je svojo politično kariero začel kot pristaš republikanske stranke v tradicionalno konservativni Južni Dakoti. Toda kmalu se je prevrgel k demokratom, kar da ga je „zgodovina prepričala, da so demokraciji bolj ljudski, kakor republikanci.“

Kot pristaš demokratske stranke se je nato z vso odločnostjo lotil načrta, po katerem naj bi tradicionalno republikansko Južno Dakoto sprevrgel v demokratsko. Ta načrt mu je uspel in je kot pristaš demokratske stranke dobil na poslanskih volitvah v tej državi.

McGovern se je rodil 19. julija 1922 v Avonu, v Južni Dakoti ter je prav večeraj dopolnil 50 let. Njegov oče je bil metodistični pastor. Med gospodarsko krizo, ki je zajela ZDA, je nani močno vplival s svojimi idejami predsednik Franklin Roosevelt, zlasti ko mu je uspel njegov New Deal, s katerim je sprevrgel ameriško gospodarstvo iz krize v proevit.

Dasi ga večina označujejo za levičarja, kar po svojem mišljenju tudi je, McGovern zavrača trditve, da bi bil „liberal“ ali „levičar“. Bil je odločen pristaš ubitega predsednika Johna Kennedyja, za katerega je trdil, da je „bil človek odločnosti in razuma“. Toda Kennedyja ni podpiral v njegovi politiki do Vietnama. Bil je med prvimi ameriški politiki, ki so začeli nastopati proti ameriškem udejstvovanju v Vietnamu.

Kennedy je izbral McGoverna za prvega direktorja ameriške zunanje pomoči leta 1961. Leto pred tem je izgubil v kampanji za senatorsko mesto v kongresu.

Leta 1962 je bil končno izvoljen za senatorja, nato pa znova leta 1968. Njegov program o razpečevanju živiliških previškov, s katerimi so razpolagale ZDA, je bil usmerjen k domačim in tujim dobrotelnim organizacijam, ne državam, kakor si ga je zamislil Kennedy.

V predsedniški kampanji leta 1968 je podpiral Roberta Kennedyja vse do

njegove nasilne smrti. Nato je sam vstopil v volilno kampanjo, toda je v stranki izgubil nasproti kandidatu Humphreyu. Že v volilni kampanji leta 1968 je McGovern nastopal proti ameriškem udejstvovanju v vietnamski vojni.

V drugi svetovni vojni je bil pilot bombniških letal ter je izvršil 35 bombnih napadov na sovražnika. Bil je odlikovan z Letečim križem. Med vojno je ob neki priliki izjavil: „Če se vrnem živ, bom vse svoje življenje posvetil miru.“

V svoji letošnji predsedniški kampanji se je doslej zavzemal za totalen ameriški umik iz Vietnama, je obljubil, če bo postal predsednik, konec vojne v Vietnamu v treh mesecih, dalje, da bo za tretjino zmanjšal severnoameriški obrambni proračun in vpeljal novo družbeno ureditev v ZDA, pa kateri bo „vsaki ameriški družini zagotovljen minimalni letni zaslužek.“

Tako v ZDA kakor v inozemstvu McGovernu napovedujejo poraz na letošnjih predsedniških volitvah. Demokratska stranka ga je sicer izvolila za svojega predsedniškega kandidata, toda velik del demokratov zanj ne bo glasoval, ker se boji njegove izrazito levičarske notranje in zunanje politike. Zaradi razkola v demokratski stranki opazovalci napovedujejo zmago republikanskemu kandidatu, sedanjemu predsedniku Richardu Nixonu.

Korupcija vsepovsod

Sedaj tudi že v zdravstvu

V družbi, kot je komunistična, kjer se stalno govori, da je človek samo kos materije, kjer se sistematično zanika in smeši posmrtno življenje in o vesti sploh ni govora, je pač naravno, da se razpasejo vse razne oblike pogubnih navad in napak, ki ne škodujejo le posameznikom, temveč celotnemu družbenemu telesu. Otežkočajo medsebojno občevarje in stranske posledice končno tudi razmajejo same temeljne družbene strukture.

Korupcija, ali bolj pravilno, podkupovanje, je zato v taki družbi zelo razširjena. Tudi Jugoslavija in naša domovina Slovenija temu nista izjema. Od vsega početka je bilo mogoče zaslediti korupcijo. Novo pa je to, da se je zadnje čase razširila tudi že na področju zdravstva, kjer bi morala biti poklicna etika pač morala preprečevati vsako podkupovanje. Vendar prav o tem niše poročilo, ki smo ga nedolgo nazaj dobili iz domovine. Takole pravi:

Mednarodni teden

V indijski provinci Zahodni Bengaliji so oblasti aretirale vodjo tkzv. naxalitskega gibanja 57-letnega Charu Mazumdara, ki je imel namen izpeljati maoistično revolucijo v Indiji. Naxalisti so v Zahodni Bengaliji v zadnjih letih izvajali teror nad ondnotnim prebivalstvom in v minulih dveh letih pobili blizu 1500 nasprotnikov. Indijska vlada je pred kratkim začela odločno nastopati proti maoističnim teroristom ter jih je nad 1000 polovila in zaprla. Menijo, da bo z aretacijo Mazumdara gibanje dokončno zatrto.

Na mesto pred kratkim umrlega pravoslavne patriarha 86-letnega Atenagorasa so v Ceribadu izbrali 58-letnega metropolita Dimitrios, ki namerava v svoji cerkveni politiki hoditi po stopinjah svojega prednika.

V Pragi se je minuli ponedeljek začel proces proti skupini partijev in nekomunističnih intelektualcev, obtoženih „sodelovanja z Dubčekom“, bivšim češkoslovaškim komunističnim predsednikom, ki je vodil partijsko politiko tako, da je povzročil intervencijo sovjetske vojske v Češkoslovaški.

Demokratski predsedniški kandidat McGovern si je za svojega podpredsedniškega kandidata izbral senatorja Thomasa Eagletona.

Britanska kraljica Elizabeta II., bo letošnjega oktobra obiskala jugoslovanskega komunističnega diktatorja Tita. To bo prvič v zgodovini, da bo vladajoči britanski monarh obiskal kakšno komunistično državo.

„Korupcija. Ta je zelo razširjena in jo omenja večkrat tudi domači tisk. Tudi predstavniki partije imajo o tem večkrat kaj povedati — zlasti glede raznih podkupnin, ki so mnogokrat potrebne, če hočemo ljudje dobiti tisto, do česar so upravičeni. Korupcija je segla tudi na področje zdravstva — manj v Ljubljani in pri raznih priznanih zdravniških avtoritetah, in bolj po drugih krajih Slovenije in nižjem staležu v zdravstveni službi. Ponekod je skoraj nemogoče, da bi bolnik dobil potrebno nego v bolnišnici, če ne podkupi tega ali drugega zdravnika. Če kakšen zdravnik s podkupninami noče imeti nobenega opravka, se čudijo in so presenečeni, kar kaže na to, kako zelo se je podkupovanje zdravnikov razpaslo. Značilno je, da se ljudje nad tem niti ne razburjajo. Na tako stanje stvari so se preprosto navadili.“

Tako stanje je pač obžalovanja vredno in je nov, težak greh, ki ga nosi režim, ki je načrtno spodkopaval v narodu temelje zdrave morale.

na to, ali je komunist ali ne... Jaz se tega ne bojim, če smo enotni. Zato zahtevam enotnost. Imamo enotno vojsko. Če te enotnosti ni, kaj vam v takšnem položaju pomeni vseljudska obramba? Vseljudska obramba je lahko v takih okoliščinah sredstvo državljanske vojne. In zamislite si še razne ustaške, četniške in druge sovražne vplive na naše delavce v tujini. Zdaj zahtevam ostro akcijo.“

Tito je hrvaškim voditeljem očital, da niso nič storili proti tistim, „ki groze in trobežljajo vse mogoče“, in pojejo ustaške pesmice, in da so napačno podprli študente. Potreben je kirurški nož. „Moral bom javno nastopiti in vem, da bom imel delavce na svoji strani. Tudi pri vas vlada duh beograjske čaršije... Zdaj tu pri vas govore, da sem si svoj pogovor s Brežnjevom izmislil, zato da bi vas prestrašil in vas prisilil k enotnosti.“ je končal Tito.

Po razpravi v nedeljo, 4. julija lani, o kateri se v javnosti ni nič zvedelo, je Tito dejal, da je razprava njegove bojzani potrdila, čeprav „v oceni položaja ni razlik. Zdaj je glavno, da ste enotni. Zelo hitro boste lahko pokazali razrednemu sovražniku, da ne poznamo šale. To bo veliko podpora tudi meni, da bom lahko v merilu Jugoslavije v drugih republikah ostreje nastopil, a tudi navzven, ker na to gledam v sklopu mednarodnega položaja... Najvažnejše je ugotoviti, da so vse te slabosti izraz slabosti v ZK že vrsto let. ZK je močno oslabiljena od šestega kongresa ZK.“ Zato je potrebno zvesti ZK kot enotno organizacijo. Ustavna dopolnila je treba premakniti z mrtve točke. „Spričo teh globokih

Veliko majhnih potokov naredi veliko reko; veliko majhnih izdatkov pa velike dolgove.

Slovenski pregovor. Zapisal primskovski župnik Jurij Humar (1819—1890)

Iz življenja in dogajanja v Argentini

ODLOČIL BO 25. AVGUST

Pretekli četrtek se je, po predhodnem posvetu v vsakem zboru vojske, sestala vojaška Junta, da pregleda bodoče delovanje zlasti na političnem polju. Kot je bilo pričakovati, je soglasno potrdila, kar je sicer že predsednik Lanusse sam napovedal na vojaški večerji 7. julija, in sicer v glavnem kar se tiče datuma 25. avgusta. Tedaj je predsednik Lanusse napovedal, kot smo že poročali, da bo vsak, kdor bo hotel kandidirati za kako višjo volilno mesto (predsednik, guverner ali župan), da se bo moral nahajati v državi pred 25. avgustom in odtlej pa do volitev 25. marca (t. j. v dobi šestih mesecev), državnega ozemlja ne bo mogel zapustiti. Enako pa je bilo tedaj objavljeno, da prav tako nihče, ki bo 25. avgusta ali kasneje zavzemal kako važnejše mesto v vladi, ne bo smel kandidirati. Junta je vse to potrdila, in sklenila da bo proces reglamentiran v posebnem zakonu, katerega osnutek mora notranji minister predstaviti Junti do srede 19. t. m.

Ni verjetno, da bi že tega datuma osnutek bil znan široki javnosti. Notranji minister dr. Mor Roig je na določeno vprašanje odgovoril, da je stvar od tedaj naprej v rokah Junte, ki bo tudi izdelala dokončno besedilo zakona. Se pa v krogih opazovalcev precej govori, da bo 10 od sedanjih 11 ministrov ostalo še po 25. avgustu na svojem mestu. Prav tako se vedno bolj utrjuje prepričanje, da bo na svojem mestu ostal tudi predsednik Lanusse, s čemer bi bil zadan dokončen udarec tezi, po kateri naj bi general Lanusse kandidiral na volitvah za predsedniško mesto.

Libijska zmešnjava

KHADDAFYJEVA NAIVNOST

Zahodnoevropske države, med njimi zlasti Francija, so imele pretekli teden oči uprte v severnoafriško puščavsko državo Libijo.

Tri leta stari vojaški levičarski režim pod vodstvom polkovnika Khaddafyja se je znašel v težki notranjepolitični krizi ter je moral prepustiti mesto večinoma civilni vladi pod vodstvom majorja Abdel-Salam Jallouda. Ta je za predsednika revolucionarnega sveta, ki je izvršil spremembo, še vedno zadržal dosedanjega gospodarja Libije polkovnika Khaddafyja.

Ozadje vladnih sprememb v Libiji

je notranje in zunanjepolitičnega značaja.

Libija, ki iz bogatih petrolejskih vrelcev globoko na jugu v saharški puščavi, črpa svoje bogastvo, je kot ena najbogatijših arabskih držav z ogromnimi vsotami zalagala Egipt in druge arabske države ter zlasti arabske protizraelske gverilce, da bi uničili Izrael. Khaddafy si je v svojem arabskem znanju zamislil ustanovitv enotne arabske države „od Atlantika do Perzijskega zaliva“, pa je pri tej svoji megalomaniji naletel na posmeh pri drugih arabskih voditeljih.

Khaddafy je v svoji politični naivnosti zastavil tudi vse svoje upe v Moskvi, ker da so Sovjeti tisti, ki so „resnični prijatelji arabskega naroda.“ Toda kmalu je ugotovil, da Moskva pošilja Arabcem le toliko orožja, da jih ohranja pri dobri volji, nikakor pa ne, da bi mogli uničiti Izrael. Tudi v svoji zunanji politiki do arabskega prostora se Moskva ne ravna drugače. Khaddafy se tudi ni mogel otresti sumnje, da sta se Nixon in Brežnev tajno dogovorila, da bo Izrael, vsaj zaenkrat, ostal na svojem mestu.

Ker mu tudi notranjepolitični in gospodarski načrti niso v kratkih treh letih uspeli, kakor si jih je v svojini pristaši zamislil — prebivalstva se ni zdramilo iz tradicionalne orientalske zaspanosti — je Khaddafy začel v svoji onemoglosti udarjati na vse strani. Ukazal je npr. ameriškem, sovjetskemu in angleškemu veleposlaništvu skriti osebo na sedem diplomatov in sedem upravnih uradnikov, ne da bi navedel razloge za ta ukaz. Francosko poslaništvo je ostalo nedotaknjeno, ker pošilja Francija lovska letala Mirage v Libijo.

Izdal je tri represivne zakone in sicer: smrtno kazen za sleherno organizirano politično aktivnost izven edine Arabske socialistične unije, prepoved stavk in odsotnosti pri delu ali študiju za delavce in študente ter zakon o cenzuri tiska, s posebno prepovedjo objavljanja „slik o usmrčenih kaznjenih.“ Ta zadnji ukrep je zlasti presenetil opazovalce, ker doslej v Libiji še niso nikogar usmrtili.

Temu stanju je pretekli teden napravil konec major Jalloud. Zahodna Evropa, ki kupuje petrolej v Libiji, se je spet oddahnila.

Začetek in konec

V zvezi z dogodki na Hrvaškem, o katerih je Svobodna Slovenija ponovno poročala, je posebna partijska komisija centralnega komiteja Zveze komunistov Hrvatske 8. maja t. l. predlagala izključitev iz Zveze komunistov Hrvatske Niko Tripala, Savko Dabčević-Kučar, Pera Pirkerja in Marka Koptro, katere je obtožila, da so predvsem odgovorni za vdor nacionalizma v vrste ZKH. Komisija je za to priliko pripravila na skoro 400 straneh posebno poročilo o frakcijskem delu v ZKH, za katero delo so predvsem odgovorni navedeni štirje vodilni hrvaški komunisti.

OBJAVA TITOVEGA TAJNEGA GOVORA

Posebna zanimivost tega poročila pa je to, da je bil v njem prvič objavljen Titov govor, ki ga je imel v Zagrebu 4. julija 1971, na tajni seji Izvršnega odbora Centralnega komiteja ZKH. Ker govor ni bil stenografiran, niti posnet na trak, so ga rekonstruirali po zapisnikih Milke Planine, Eme Derosi-Bjelajac, Jelice Radočević in Anteja Josipovića.

Po teh zapisnikih je Tito na navedeni seji govoril med drugim:

„Vidite, da sem zelo jezen... Hrvaška je postala ključni problem v državi, kar zadeva divjanja nacionalizma. S tem imamo opravka v vseh republikah, a pri vas je zdaj najhuje. V boju proti nacionalizmu je treba uprati drugačne strune... To je vprašanje razrednega boja, ali bo zmagal socializem ali nacionalizem.“

Tito je rekel, da se „pod plaščem nacionalnih interesov zbira ves vrag, nacionalizem, vsa nasprotna mnenja do kontrarevolucije“. Proti temu je potreben odločen razredni boj. „Vodstva v ZK v tem niso povsem enotna... Ne bom govoril o drugih, toda zdaj se je začel kurz tudi proti meni, tako pri vas kot pri njih v Srbiji. Meni je oblasti dovolj, toda zdaj, ko je položaj tak, ne bom šel. Odnos med Srbi in Hrvati je tako slab, da se v nekaterih vaseh Srbi oborožujejo in postavljajo straže. Bila bi katastrofa, če bi se obnovilo leto 1941. „Drugi pa to gledajo. Ali se zavedate, da bodo drugi takej zraven, če bo nemir? Toda prej bom napravil red z našo vojsko, kot pa dopustil, da drugi to počno.“ Vendar ni nujno, da pride do tega, ker imamo zaveden delavski razred in enotno zvezo borcev, na katere se je mogoče opreti.

Tito je poudarjal potrebo enotnosti v ZK. Obsodil je preštevane Srbov in Hrvatov po tovarnih. Očital je, da so Matici hrvatski dovolili, da se je spreminila v politično organizacijo, tako da jo bo težko obvladati. Izjavil se je za prepoved političnega delovanja Matice in Prosvjete, kulturne organizacije Srbov na Hrvaškem. „V tujini smo si s tem pridobili precej slab sloves. Smo ob naš ugled in težko ga bomo pridobili nazaj. Natolecujejo, češ, ko bo Tito šel, se bo vse podrla, nekateri pa to čisto zares pričakujejo. Da je do tega prišlo, je sramota. „Tito je omenil resen položaj v svetu in hude pritisk od zunaj. „Vesile bodo vzele vsakega vruga, ki se jim bo vdinjal, ne gleda

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Za sklep letošnje koncertne sezone je Slovenska filharmonija pripravila Bachov Pasijon po Mateju, s katerim je potem nastopila 20. junija še na „Majskem festivalu“ v Firencah v Italiji. V Ljubljani dirigent Oskar Danon — po pisanju kritika Pavla Mihelčiča — ni žel popolnega uspeha: moral je uravnovesiti zvočnosti dveh mešanih zborov in otroškega zbora, premalo pa se je mogel posvetiti globljemu poseganju v vsebino Bachove glasbe. Med vokalnimi solisti se je najbolj odlikoval Anton Dermota; nastopili so še sopranistka Vera Lacičeva, mezzosopranistka Sabira Hajdarovičeva, baritonist Samo Smerkolj in basist Jože Štabej.

V Firencah pa je Bachov Pasijon uspešno prodril na letošnjih prireditvah. Okrog 2000 gledalcev, ki so popolnoma napolnili Teatro Comunale, je kar petkrat priklicalo na oder dirigenta Danona. V Firencah so sodelovali kot solisti: sopranistka Olivera Miljaković, mezzosopranistka Marga Schim, tenor Raimund Gilvan, baritonist Vladimir Ruždjak in basist Franjo Petrušanec.

ŽUŽEMBERK — Ponovno so pričeli z deli za obnovitev žužemberškega gradu. Sedaj je na vrsti vzhodni del gradu in desni del pri vhodu nad kletno dvorano, ki je še precej dobro ohranjena. Za krite stroškov so prispevali poleg zavoda za spomeniško varstvo in sklada za kulturno dejavnost občine Novo mesto, tudi občani, ki so podarili les v vrednosti 50.000 dinarjev.

LJUBLJANA — V Mestnem muzeju so 23. junija odprli obnovljeni stalno arheološki zbirko s prikazom preteklosti naselbin na področju Ljubljane od mostiščarjev do preseljevanja narodov. V zbirki zasluži pozornost prvič razstavljen najdaba iz gotskega grobišča iz 6. stoletja v Dravljah: z zlatom pretkana oglavnica vzhodnogotske plemkinje in bogato okrašene bronzaste sponke, kakršnih prej na ljubljanskem območju še niso našli.

BREŽICE — Brežiško hortikulturno društvo je v grajski slavnostni dvorani pripravilo tridnevno razstavo „Cvetje in pesem 72“, ki se je zaključila 20. junija. Ob koncu je bilo na grajskem dvorišču srečanje trinajstih pevskih zborov iz sevnjske, krške in brežiške občine.

KOPER — Na sestanku cestnoprometnih podjetij Slovenije so ugotovljali, da večina blaga in potnikov v Sloveniji potuje v cestnem prometu. Tako so leta 1970 prepeljali 85% vseh potnikov in 72% blaga. Z večanjem prevoza blaga in potnikov se je povečalo tudi število vozil, leta 1971 je bilo v Sloveniji 19.000 avtobusov, tovornih vozil in priklonih vozil. S temi vozili so podjetja prepeljala 223 milijonov potnikov in 7,4 milijona ton blaga.

MURSKA SOBOTA — Mejni prehod pri Hodošu na madžarsko-jugoslovanski meji bo postal mednarodni; izboljšati pa je treba dohoda od obeh strani. Zdaj so že začeli urejati štiri kilometre od Salovcev do meje; ko bo

cesta asfaltirana, bo to uporabna bližnjica iz Madžarske proti Jadrana.

LJUBLJANA — Hudo pomanjkanje mesa je nastalo v Sloveniji in vsej Jugoslaviji. Ker je turistična sezona na višku, so gostinski obrati v skrbeh, kaj bo. Iz Hrvaške poročajo, da turisti demonstrativno zapuščajo letoviške kraje. Hrvaška vlada je zahtevala nujno intervencijo iz državnih rezerv in kontingentov namenjenih za izvoz. V Ljubljani govedine ni, svinjskega mesa in perutnine pa še ni primanjkovalo. Na Bledu in ostalih turističnih krajih so bili že od 18. junija brez mesa. Nekatera gostinska podjetja poslala svoje nameščence na lov za meso po ostalih delih Slovenije, kjer pomanjkanje mesa še ni bilo tako akutno. Zaradi ukinitve carin pri EGS (Evropski gospodarski skupnosti) in zaradi devalvacije dinarja so iz Jugoslavije letos v prvih petih mesecih izvozili 31.600 ton živine in 25.500 govejega mesa, kar je skoro toliko kot lani v vsem letu. Na prvem mestu izvoznikov je ljubljanska Gruda, ki je izvozila 5516 ton pitanih telet, pa tudi sežanski Jadran s 1321 tonami in Novogoriški Primorjejsport s 1107 tonami so med večjimi izvozniki.

MARIBOR — V Mariboru so izvedli referendum, na katerem je od 117.840 vpisanih volilcev volilo 101.694. Za samoprispevek za potrebe šolstva in otroškega varstva je glasovalo 68,8%. S tem so občani potrdili, da bodo zbrali v petih letih okoli 80 milijonov dinarjev, kar znaša polovilo predračunske vrednosti za graditev in obnovo šol ter otroških vrtcev.

KOPER — Ali samo počitniški meseci vplivajo na nesklepčnost raznih ustanov? V juniju je bila vrsta neuspelih sestankov. Področni svet Socialistične zveze delovnega ljudstva iz Pirana ni uspel. Od 39 članov jih je 26 manjkalo, med temi celo sklicatelj. Prav tako ni bil sklepčen koordinacijski odbor republiške gospodarske zveze za pomorsko gospodarstvo v Kopru. Prišli so le trije člani, med odsotnimi je bil — zanimivo — tudi sklicatelj. Nesklepčna je bila tudi skupna seja primorskih predstavnikov sindikata zvez in prometa, na kateri naj bi se pogovorili o osebnem in družbenem (?) standardu delavcev zaposlenih v prometu in zvezah.

Umrli so od 19. do 21. junija 1972:

LJUBLJANA — Angela Plestenjak r. Ložar; Anton Piškur, livar; Gabriel Hrovat, 30; Matija Marion, 89, Maistrov borec; Janez Zupan, 72; Anica Nolinak r. Fon.

RAZNI KRAJI — Jože Cvar, Ribnica; Miloš Čarf, 83, duhovnik, Radomlje; Stanislav Pirc, Beograd; Franc Pivko, učitelj, Velenje; Elza Bankart r. Repič, Maribor; Alojz Kapun, ekonomist, Kidričevo; Stane Plahuta, Hrastnik; Marko Godina, Srednja Bistrica; Janez Žepić, 72, Krize; dr. Franc Baša, odvornik, Trst; Jože Lukman, 68, Maribor (utonil v Dravi); Mirko Gradišnik, 26, Trbovlje (avtomobilska nesreča); Alojz Avčman, vrtnar, Kranj; Mirka Jendrič, šentjur pri Celju (avtomobilska nesreča); Marija Gradečak, Pišče; Rupert Gorše, Maribor; Alfonz Pirc, Domžale; Evgen Bratina, strojevodja, Ajdovščina (se ponesrečil v Postojni); Marija Jarc r. Doltar, Novo mesto; Jože Intihar, Grlice.

Pred koncertom Gallusa

Po večletnem premoru (od l. 1968) bo v soboto 22. julija v dvorani Slovenske hiše ob 8 zvečer koncert pevskega društva Gallus, ki bo tokrat nastopil pomlajen in povečan zopet pod vodstvom dr. Julija Savellija. V zadnjih priložnostnih nastopih (odkritja spomenika ševčenku, ob Dnevu mučenca, pri posvetitvi moronske kapele in pri zlati maši) je nastopal v novi zasedbi in dokazal vsem, ki so zavzeti poslušalci njegovo petje, da je zopet dosegel svojo staro moč in jo morda še presegel. Vsi smo veseli tega novega vzpona našega reprezentativnega pevskega zbora ter smo prepričani, da bo za drugo leto, ko bo praznoval svojo 25. letnico, na višku in vrednostni predstavnik naše pevske kulture v Argentini.

Letošnji koncert bo obsegal nekakšen pregled razvoja slovenske zborovske pesmi od naših Cecilijancev in Moderne do najnovejših kompozitorjev. Na programu so zborovske skladbe takih mojstrov, kot so: Sattner, Foer-

ster, Kolarič (v priredbi Šijanica), Gerbič iz predmoderne dobe, potem krog Novih akordov, ki ga predstavlja Krek in Lajovic in deloma Prelovec, ter nato mlajši z Jobstom, Korošcem, Kernjakom in z našim najboljšim modernim zborovskim komponentom Matijo Tomcem. Naš tukajšnji rojak dirigent Draž Šijanec bo sodeloval s skladbo v argentinščini Dos palomitas. Med to družbo slovenskih glasbenikov je pevodnja uvrstil tudi dve ukrajinski moderni skladbi na ševčenkove pesmi, ki sta dosegli velik uspeh pri Ukrajincih samih. Seveda ne bo manjkala naš Gallus, patron zbora, ki bo tokrat zastopal s posvetno pesmijo (v latinščini) Suum cuique.

Program je izbran in skrbno pripravljen. Na občinstvu je, da z udeležbo pokaže zanimanje za ta reprezentativni zbor, na katerega smo Slovenci lahko ponosni in ki nas resnično častno reprezentira pred tukajšnjo mednarodno javnostjo.

SLOVENC I V ARGENTINI

Oseble novice

Poroča: V cerkvi Marije Pomočnice v Don Bosco, Ramos Mejia, sta se 15. julija poročila gđc. Marija Jarc in Janjo Zakelj. Za priči sta bila nevestin oče France Jarc in ženinova mati ga. Angela Zakelj. Poročil ju je delegat Anton Orehar. Novoporočencema naše iskrene čestitke.

† Jožefa Avanzo

sestiro Pavlo. Preselili so se za nekaj let v Iško vas, kamor se je del rod-bine priselil iz Doba.

Poročila se je leta 1932 na Igu in Bog je blagoslovil njen zakon s šestimi otroki. Enega je izgubila zelo malega.

Moža so Italijani med vojno odpeljali z mnogimi drugimi na Rab. Z družo je pretrpela ne samo ta žalostna leta, ampak tudi bridkosti begunstva in končno imigrirala v Argentino. Kot drugi imigrantje, se je s trdom morala prilagoditi tuji deželi. Med drugimi težavami, je bila tudi ta, da je večkrat morala menjavati stanovanje v začetnih letih. Končno se je naselila v Slovenski vasi, v Lanusu, med našimi rojaki.

Bolehala je večkrat v življenju, posebno na sru, tako da je tudi v tem dosti pretrpela. Jemala si je pa moč v tem, da je dočakala novo mašo sina, ko je bil v Evropi, in ustanovitev novih družin svojega drugega sina in hčere. Začasno ozdravljena, vendar ni dobila nikoli nazaj popolnega zdravja. Zadnji čas jo je bolezen hudo napadla, tako hudo, da je bilo zaman iskati pomoči v kliniki. Vse v prehitrem času je zapustila svoje.

Imela je tolažbo prejeti sveto odvezo od s'na duhovnika in vdano je zaspala v Gospodu, v miru in polni za-

vesti. Bila je dobra in verna, preprosta in delavna slovenska mati, rada je dala vse, kar je imela in pustila družini zgled krščanske ljubezni.

[Naj ji bo Bog plačnik za vsa njena dobra dela, njen družini pa naj Marija Pomočnica izprosi tolažbo za to, kar v veri verujemo, časno slovo.

Franciju Mramorju v spomin

Zopet je smrt posegla v naše vrste. To pot je zahtevala mlado žrtev Francita Mramor, ko je komaj izpolnil devetnajst let. Kal bolezn je že nosil v sebi, ko je v začetku aprila nastopil vojaški rok pri zvezni policiji. Telesni in duševni napor je bil gotovo vzrok, da je kal bolezn vzplamtel. Zdravil se je v večih bolnišnicah. Nazadnje je bil interniran v polikliniki v San Martinu, zdravje se mu je z dneva v dan slabšalo, vsa zdravniška pomoč je bila zamanj in v sredo, 12. julija, proti večeru je ob navzočnosti svoje mame in sestre nenadoma izdihnil. Še isti večer se je žalostna novica raznesla rojaki, ki niso mogli verjeti resnici. Ponoči so ga pripeljali na dom v Florido in v jutranjih urah so začeli prihajati kropilec ter donašali cvetje. Pogreb je bil v četrtek, 12. t. m., popoldne na pokopališče Olivos. Pogrebne obrede, sv. mašo in pridigo je opravil msgr. Orehar ob navzočnosti g. Matije Borštnarja in Jureta Rodeta. Ob odprtjem grobu pa se je od pokopnega Francita poslovil njegov prijatelj Janez Znidar v imenu slovenske mladine. Ko so grob zasuli s cvetjem, so rojaki, med katerimi je bilo mnogo mladine, odhajali s solznimi očmi.

Pokojni Franci Mramor je bil vedno vesel in lepega značaja ter vsem dober prijatelj. Pogrešali ga bodo ne samo v družini; temveč tudi v našem Domu, posebno pa med delujočo mladino se bo pogrešala njegova navzočnost.

Žalujočim staršem in sestrama Mimi in Jelki pa zrekamo globoko sožalje.

CARAPACHAY

Zlatomašniško slavlje

V nedeljo, 16. julija, popoldne se je zbrala v Slovenskem domu skoraj stoočstno zastopana karapačajska skupina. Razpoloženje je bilo veselo slovesno. Zakaj? Zlatomašnik g. duhovni svetnik Alojzj Košmerlj obhaja letos 50-letnico duhovništva, 20 let nam je v Floridi in nato v Carapachayu pridigal pri svetih urah za prve petke v mesecu. Hvaležnost, spoštovanje in ljubezen so nam narekovale torej nedeljsko slavlje v čast zlatomašniku. Za nas je bilo to izredno doživetje, nepozabno. Hvala g. svetniku za odziv naši želji, hvala organizatorjem in udeležencem.

Med zvonjenjem je zlatomašnik v spremstvu sobratov duhovnikov vstopil v dvorano — kapelo. Sprejeli smo ga s pesmijo „Zlatomašnik, bod“ pozdravljeni“ Z g. jubilantom so sosesčevali msgr. Anton Orehar, župnik Matija Borštnar, slovenski dušni pastir za Slovence v Floridi in okolici ter župnik Stanko Škrbe, ki je s Korošcem prišel na obisk in na zlato mašo. G. Matija Borštnar je bil na željo zlatomašnika slavnostni pridigar. V vsebinsko bogatem in govorniško dovršeno podanem cerkvenem govoru je predstavil v prvem delu lik Velikega duhovnika —

Jezusa in v drugem delu poudaril med drugimi te jublantanove vrline: izredne govorniške sposobnosti, molitveno življenje in junaško prenašanje trpljenja. Med mašo je bilo deloma ljudsko petje in deloma petje mladinskega zbora, ki ga vodi Aleksander Pirc.

Po maši je bila akademija na čast zlatomašniku. Program je vodil A. Pirc v imenu krajevni rojakov je pozdravil zlatomašnika predsednik Slovenskega doma v Carapachayu Alojzj Pirc. V imenu slov. dušnega pastirstva je čestital g. svetniku delegat msgr. Orehar in kot krajevni dušni pastir g. Matija Borštnar. Nastopili so šolski otroci, fantje in dekleta ter mladinski pevski zbor. Po programu je g. jublantan stopil na oder, se govorniško še v vsej moči razživel, ko se je rojaka zahvalil za slavlje ter v spominu prehodil vesele in trpke trenutke svoje duhovniške poti. Po proslavi so se veselili rojaki med petjem in pogovorom še dolgo zadržali ob mladinski veselem zlatomašniku. Dragi g. svetnik! Hvala vam za vašo ljubezen, za vaše delo, trpljenje in molitve! Bog vas ohrani v zdravju do diamantne maše! Bog vas živi!

IZ MENDOZE

Praznovanje praznika zavetnikov slovenskega šolskega tečaja sv. Cirila in Metoda v Mendoza.

Liturgično praznovanje je sicer po novem koledarju preneseno na 14. februar, dan smrti sv. Cirila. A naš tečaj je letos pripravil spominsko proslavo še po staremu datumu v začetku julija.

V nedeljo, 9. julija, so naši otroci iz šolskega tečaja imeli svoj praznik. Popoldne smo jim posvetili skupno mašo, med katero smo poslušali pomemben in jednat priložnostni nagovor kateheta g. Horna.

Popoldne pa so bili vsi starši in prijatelji naših najmlajših povabljeni v Slovenski dom.

V dvorani nam je najprej učiteljica tečaja gđc. Anica Grintal v kratkem nagovoru objasnila pomembnost varstva sv. bratov Cirila in Metoda nad našim šolskim tečajem.

„Ali se ne zdi,“ — je dejala med drugim — „da je med delovanjem svetih bratov in pa prizadevanjem ter naglogimi našega tečaja nekaj vzporedne podobnosti, če smemo tako reči? — Tudi tukaj v naši Mendoza, kot na majhnem otočku sredi obsežnega morskega oceana, naši otroci prejemajo luč kršč. vere in ključ do omike — v svoji slovenski materini besedi.“

V drugem delu pa je v nazorni obliki pokazala na pomen zaigiranja kresov iz pradavnih časov človeške zgodovine in njegov smisel ob prazniku sv. bratov. Za sklep k njenim zanimivim izvajanjem je kar spontano vstala iz zbora himna: „Opevajmo junaka dva... Ciril, Metod, varujta naš dom in rod“.

Nato smo se vsi zbrali na igrišču, kjer je že bila pripravljena kopa dračja in lesa. Predsednik Društva Slovencev Pavle Bajda je nato s spremnimi besedami prižgal kres. Ko se je plamen dvignil v zrak in so zublji objeli les, se je po zvočniku oglasila poskočna „Hajd“ na noge, le v korak“. Vsi otroci so glasno pritisnili in v dolgi vrsti med rajanjem ter petjem obkrožili kres. Mraz je pritiskal, a njim so živo žarela lica, ko so nam med rajanjem prepevali poskočne pesmi. Poslušali smo tudi belokranjsko obredno krasno: Tri tičice. Med posameznimi pesmimi pa so nas zabavali na improviziranem odru z dramatičnimi Stritarjevimi otroškimi pesmimi. Vsi navzoči so se živahno razigrali in v duhu priznali besedam uvodnega govora: „Stara slovenska navada ob kresu pač ne zasluži, da bi jo pustili utoniti v pozabljenju!“

Nato so se pa vsi spet vrnili v dvorano. Za otroke so bile med tem že pripravljene pogrjne mize. Najprej jih je na odru še za nekaj trenutkov zabaval z raznimi šalami in čarovnjami — tudi v veliko zabavo starejših! — Joško Šmon.

Po izčrpanem sporedu pa so naša dekleta postregla današnjim „slavljenecem“, našim šolskim otrokom z vsemi dobrotami, ki so jih za ta šolski praznik pripravile ljubeče mame.

Pa so bili deležni toplega čaja in slaščic tudi starejši, ki jim je tudi mraz že silil tja do kolen.

Lep dan smo doživeli! In je bil vreden žrtve; saj gre za naš mladi rod, ki je — naše upanje in naša bodočnost! Bb

ZVEZA SLOVENSKEH MATER IN ŽENA

Čeprav smo že v drugi polovici julija, smo še kar pod pretresljivim vtisom junijskih proslav, ki se bile posvečene spominu naših padlih junakov in drugih naših medvojnih in povojnih žrtve. Sveče v spominu nam je ostalo tudi izredno zanimivo predavanje Milosa Stareta, ki nam je odkril mnogo za-

TRIO LORENZ V BUENOS AIRESU

Kakor smo že poročali v našem listu je znani slovenski komorni Trio Lorenz, ki ga sestavljajo Primož (pianist), Tomaž (violonist) in Matija (violončelist) odšel na umetniško turnejo po Južni Ameriki. Doslej so imeli že štiri zelo uspele koncerte v Brazilu, sedaj pa se nahajajo tudi že v Argentini. Prihodnjo soboto, 22. t. m., bodo ob 18.30 nastopili v občinskem kulturnem centru (Centro Cultural), na cesti Sarmiento 1551, 4. nadstropje dvorana A. Vstop je prost. Izvajali bodo dela Haydna, Dvoržaka in Purine, pa tudi slovenskega skladatelja Ramovša.

Pred dvajsetimi leti v „Svobodni Sloveniji“

17. julija 1952 — št. 28

JUGOSLAVIJA KOT „ADUT“ V BORBI S SOVJETI

„Katolički Serwis Prasowy“ iz Chicaga prinaša v junijski številki govor dr. Ripa, ki ga je imel po Radio W. F. J. L. v Chicagu. O Jugoslaviji je med drugim povedal sledeče:

„...Zahod se poslužuje Tita kot „aduta“ v evropski igri s sovjeti. In zares bi bil Tito zapadnjakom „adut“, ako bi predstavljal kako idejo ali pa bi užival zaslonbo naroda. V sedanjem trenutku pa živo spominja na nekega albanskega vodjo, ki je, vprašan, ali drži z Italijo, Avstrijo ali Rusijo, kratko odgovoril: „Denar sprejemam od vseh, toda delam to, kar se mi zdi v danem trenutku najboljše.“

Doslej ni Tito storil še prav ničesar v smeri priznanja prostosti, po kateri tako kopni jugoslovansko ljudstvo. Gospodarsko, politično in socialno življenje v Jugoslaviji se opira na prav iste sovjetske metode in ravni kot druge satelitske države v srednjevzhodni Evropi. Zahodne velesile so se pečale za jugoslovanskim problemom doslej, žal, le z vidika bodoče udeležbe jugoslovanskega vojaka v evropski vojski — niso se pa zmenile, kako bi se pokazale njihove nade zavžene in iluzorne, ako se notranji položaj v Jugoslaviji temeljito ne spremeni.“

kulinskih dejavnosti, ki so deloma tudi povzročile našo narodno tragedijo in naš beg v tujino.

Morda tega ali onega včasih obide skušnjava, ki se prevrže v omahljivost, ali ne bi bilo pametneje, če bi svoje otroke vzgajali v sebičnosti, hinavce, prisklednike, razkrajevalce družbe, ki bi obračali plašč po vetru, skratka da bi postali paraziti človeške družbe. V zadnji številki smo brali porazne znake masovnega človeka, ki se prilagodi vsemu, kar je negativnega v življenju. Hvala Bogu, da ti znaki pri naši mladini zaenkrat še niso opazni!

V mesecu juliju bomo imele matere in žene spet zanimivo predavanje. Govoril nam bo prof. Pavle Verbič o pokojnem dr. Lambertu Ehrlichu, ob 30-letnici njegove mučeniške smrti. Več kot četrto stoletje je preteklo, odkar je ugasnilo njegovo življenje — in vendar živi njegov lik med nami, nam krepi narodno zavest, nam je kakor svetilnik v teh mračnih dneh in nas tudi notranje očističuje.

Mladina, ki se je zbirala okoli njega, mu je ostala zvesta do danes, med njimi tudi predavatelj, ki se bo oddolžil njegovu spominu v četrtek, 27. julija, ob pol 5 popoldne v Slovenski hiši. Matere in žene prisrčno vabljene!

Od vsepoved

Madžarski emigrant Laszlo Toth, ki je nedavno poškodoval v baziliki sv. Petra v Rimu sloviti kip Pietà, trdi, da je kip njegov in da lahko počne z njim, kar hoče. Toth, ki je v zaporu, pravi, da je Jezus Kristus in da je vodil kiparjevo roko, ko je Michelangelo klesal Pietà.

Sovjetska zveza je popravila svojo himno. „Popravilo“ so pripravili za proslavo 50-letnice ustanovitve sovjetskih socialističnih republik, ki bo letos 30. decembra. Takrat bodo tudi prvič himno javno izvedli. Zvedelo se je, da bo himna nekoliko lažja in bolj melodična od dosedanj, ki jo je leta 1945 uglasbil ustanovitelj zbora Rdeče Armade Aleksander Aleksandrov. Pa ne bo popravljena samo melodijska. V besedilu ne bo več omenjeno Stalino ime, ampak namesto njega bo samo še Leninovo.

V Sovjetski zvezi so sklenili zmanjšati proizvodnjo vodke in omejiti prodajo alkoholnih pijač. Točili bodo alkoholne pijače le od 11. do 19. ure; 56 odstotna vodka bo izginila s trga, namesto nje pa bodo nudili državljonom več piva in brezalkoholnih pijač. Statistika UNESCO za leto 1970—71 v branju knjig med vsemi narodi sveta je pokazala zanimiv rezultat. Dokazala je namreč, da so Francozi v branju knjig na enem — zadnjih mest, natančno na 25. mestu, celo po — Paragvaj! Trdi namreč, da kljub duhovni eliti Francozov v Parizu, narod zelo malo bere. 58% Francozov nikdar v življenju ni prebralo niti ene knjige. Mase ne berejo. „Vsi zahodni evropski kraji pa tudi nekateri iz vzhodnega bloka berejo neskončno več kot Francozi.“ pravi poročilo.

Publikacije o Koperniku. Poljski listi pišejo, da pripravljajo za 500 letnico Kopernika prihodnje leto dvajset poljskih založb posebne publikacije. Dodaj je napovedanih vsaj 80! Med njimi 21 znanstvenih del, 25 popularno-znanstvenih, 8 albumov in 13 leposlovnih ter raznih kartografskih izdaj. Najvažnejše delo pa bo jubilejno izdanje vseh Kopernikovih del v treh zvezkih, katerih prvi del je že izšel. Izšle bodo istočasno v poljščini, nemščini in latinščini.

Poljska knjižnica Imena Demejki, o kateri smo zadnjič poročali, ima zdaj natančno 8949 knjig. Obstaja šele par let, ter je ustanovljena za znanstveno delo. Izposojevalnica poljudnih knjig pa vodi še posebej Društvo Poljakov.

Mladinski športni dnevi

MLADINSKI ŠPORTNI DNEVI
TURNIR V PING-PONGU
ZAKLJUČEN

Mladinski športni dnevi sa že v polnem teku. Že pred časom so se odigrali turnirji raznih kategorij v odbojki. Preteklo soboto pa so bile zaključene tudi tekme v namiznem tenisu. Rezultati niso bili preveč razveseljivi. Saj se je že lani pokazalo, da sta ekipi Ramos Mejía in Morón najmočnejši. To je obveljalo tudi letos. Moronska dekle ta so zlahkoto premagala ramoška (Le zakaj sta sodelovali le ti dve ekipi?), pri prvi kategoriji fantov je zmagovalo moštvo Slomškovega doma (drugi so bili Morončani), pri kategoriji 2 pa so bili prvi pristavski fantje.

Poglejmo sedaj posamezne rezultate tega tekmovanja:

SDO:

Rezultati tekem v ping-pongu

SDO:

Morón 3 Ramos 0 — Batagelj M., Škerelj A. (21-11; 19-21, 21-7); Dolinšek M. : Jeločnik T. (21-9; 21-13); Kornik M. (dobila igro).

SFZ (1)

Morón : San Justo (Morón dobil točke); Slov. vas : Ramos Mejía (Slov. vas dobila točke) — San Justo 3, Slov. vas 2 — Oveň F. : Mažgon (18-21; Radoš I. : Boštjančič T., Mažgon K. 12-21); Tomažević L. : Sušnik V. (21-9; 21-19); Radoš I. : Kalan M. (9-21; 21-17; 21-17); — Par: Tomažević L., Boštjančič T. : Radoš I., Mažgon K. 21-14; 26-24).

Ramos Mejía 3, Morón 2 Fajfar I. : Tominc I. (19-21; 21-12; 21-17); Piber R. : Mežnar T. (10-21; 23-21; 21-18); Babnik S. : Klemenčič I. (21-16; 24-26; 18-21); Skvarča P. : Poglarjen L. (20-22; 21-9; 13-21). — Par: Fajfar I., Piber R. : Tominc I., Klemenčič I. (21-19; 16-21; 21-13).

Ramos 4, San Justo 1: Fajfar I. : Radoš I. (21-6; 21-10); Piber R. : Jonant I. (21-8; 21-11); Habat F. : Tomažević L. (10-21; 17-21); Skvarča P. : Cukjati I. (21-9; 21-16). — Par: Skvarča P., Habat F. : Tomažević L., Radoš I. (21-18; 21-16).

Morón — Slov. vas (Morón dobil točke). Odločilna igra za 3. mesto: S. Justo — S. vas (S. Justo dobil točke). Odločilna igra za 1. mesto: Ramos M. 5 Morón 0.

Zupan H. : Mežnar T. (21-6; 21-14); Skvarča P. : Tominc I. (21-13; 20-22; 21-19); Fajfar I. : Mežnar I. (15-21; 21-9; 21-16); Piber R. : Klemenčič I. 19-21; 21-18; 21-13).

SFZ (2):

Slov. vas 4, Ramos Mejía 1. — Kalan M. : Marinčič M. (21-18; 13-21; 12-21); Sušnik V. : Pucheu O. (21-10; 21-16); Možgan K. : Cestnik M. (21-13; 21-18); Boštjančič T. : Zupan H. (21-19; 21-19). — Par: Slov. vas (dobila igro).

Morón 5, San Justo 0. — Kočar A. : Smrdel (21-3; 21-8); Klemenčič I. : Tomažević I. (21-8; 21-11); Fajdiga P. : Miklič B. (21-10; 21-16); Batagelj G. : Radoš I. (21-17; 21-17). — Par: Klemenčič I., Fajdiga U. : Tomažević I., Smrdel (21-6; 21-14).

San Justo 4, Ramos Mejía 1. — Radoš I. : Pucheu O. (21-16; 21-15); Oveň F. : Telič L. (17-21; 21-14; 21-12); Tomažević L. : Marinčič M. (21-5; 21-17); Smrdel I. : Zupan H. (21-6; 21-16). — Par: Tomažević L., Radoš I. : Marinčič M., Zupan H. (18-21; 21-14; 21-15).

Morón 4, Slovenska vas 1. — Kačar A. : Možgan K. (23-21; 12-21; 18-21); Klemenčič I. : Sušnik V. (21-16; 21-12); Batagelj G. : Boštjančič T. (21-13; 21-7); Fajdiga P. : Kalan M. (21-19; 21-12). — Par: Fajdiga P., Klemenčič I. : Mažgon K., Kalan M. (21-19; 21-13).

PO ŠPORTNEM SVETU

Na XX. mednarodni veslaški regati na Bledu so bili med najboljšimi Romuni in ekipe iz ČSSR. Vendar pa je blejski četverec brez krmarja v svoji panogi pokazal, da je upravičeno uvrščen v olimpijsko ekipo Jugoslavije. Četverec — Potočnik, Mandić, Janša in Berc — so prepričljivo zmagali v rekordnem času za blejsko progo pred posadko Danubiusa, Madžarske, Kube in ČSSR.

V Zagrebu je na prvem srečanju za proslavo 40 letnice mednarodne košarkarske organizacije reprezentanca Evrope premagala ekipo ZDA kar s 102:72. V evropski reprezentanci so igrali košarkarji Jugoslavije, Španije, Sovjetske zveze, Romunije in Bolgarije. Ameriška ekipa je bila precej slaba, kritiki pravijo, da imajo v ZDA vsaj ducat boljših ekip kot to, ki so jo poslali na proslavo 40 letnice FIBA. Tudi na drugi tekmi, ki je bila v Ženevi 20. junija, je bila Evropa boljša od ZDA. Tokrat je zmagala s 88:61, razlika je bila enaka kot v Zagrebu — 27 košev.

Ameriški tekač Milburn je v Seattlu dosegel svojo 66. zmago v 66. nastopih na 110 m ovire, progo je pretekel v času 13,5.

GALLUS

KONCERT

v soboto, 22. julija, ob 20. Slovenska hiša, Ramón L. Falcón 4158, Bs. As.

Program mojstrsko izdelal umetnik Andrej Makej.

Vstopnice v predprodaji pri članih zbora

Dirigent: dr. Julij Savelli

OBVESTILA

SOBOTA, 22. julija 1972:

V Slov. hiši ob 20 Gallusov koncert.

NEDELJA, 23. julija 1972:

V Slomškovem domu ob 18 filmski večer. Na sporedu izredno bogati zvočni barvni filmi dokumentarne vsebine.

V Našem domu po maši; sestanek staršev šole F. Balantiča. Predaval bo Marko Kremžar o problemih naše mladine.

V Slomškovem domu ob 16 zahvalna maša zlatomašnika g. Antona Stanonika

CETRTEK, 27. julija 1972:

V Slovenski hiši ob 16.30 predavanje prof. Pavleta Verbica: „Prof. dr. L. Ehrlich, njegova doma in naš čas“ pri sestanku Zveze mater in žena.

SOBOTA, 29. julija 1972:

V Slovenski hiši sestanek SKAD-a ob 20. Predava Miloš Stare o slovenskem narodnem problemu v zvezi s poslanico NO.

NEDELJA, 30. julija 1972:

V Slovenski hiši ob 10.30 občni zbor Zavetišča.

V Slomškovem domu po sv. maši roditeljski sestanek. Predaval bo Marko Kremžar: Mladina na razpotju. Po razgovoru na razpolago kosilo.

Na Pristavi ob 16 filmska predstava V Slovenskem domu v San Martinu po maši sestanek Lige žena-mati. Predava g. dr. Filip Žakelj „Škof Rožman v delu za Slovence“. Vabljeni tudi možje in mladina.

PETEK, 3. avgusta 1972:

V Slovenski hiši ob 21 krstna predstava sakralne drame Alojzija Rebule „Pilatova žena“.

SOBOTA, 5. avgusta 1972:

V Slovenski hiši ob 21 ponovitev drame „Pilatova žena“.

NEDELJA, 6. avgusta 1972:

Na Pristavi io 15 otroška tombola, ki jo priredita krajevna SDO in SFZ.

V Slovenski hiši ob 18 ponovitev drame „Pilatova žena“.

V Slovenski hiši po mladinski maši (9.30) zvezna sestanka SDO in SFZ. Govoril bo prof. Tine Vivod.

NEDELJA, 13. avgusta 1972:

V Slovenskem domu v Carapachayu mladinski dan.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Na pobudo Ukrajincev se je organiziral poseben koordinacijski odbor narodov izza železne zaveske, ki naj bi v mesecu avgustu pripravil posebne manifestacije, da bi s tem opozoril argentinsko javnost na krivice, ki jih ti narodi še vedno trpijo. — Tudi Zedinjena Slovenija se je udeležila te seje in bo kot predstavnica slovenske skupnosti sodelovala v tem odboru.

Učiteljska seja ZS bo v sredo, 26. julija, ob 20 v prostorih ZS. Učiteljstvo vljudno vabljeno!

Medorganizacijski svet bo 28. julija ob 20 v društvenih prostorih.

Seja referentov ZS bo 20. julija ob 20 v Slovenski hiši.

Krstna predstava Alojza Rebule sakralne drame Pilatova žena bo v Slovenski hiši, v petek, 4. avgusta ob deveth zvečer; ponovitvi pa v soboto, 5. in v nedeljo, 6. avgusta ob devetih in ob šestih. Prireditelja sta SKA in SGBA. Režiser je Nikolaj Jeločnik, scenograf pa arh. Marjan Eiletz.

Morón 5, Ramos Mejía 0. — Klemenčič I. : Telič L. (21-7; 21-1); Fajdiga P. : Zupan H. (21-18; 21-16); Kočar A. : Marinčič M. (11-21; 21-16; 21-18); Batagelj G. : Pucheu O. (21-9; 21-12). — Par: Klemenčič I., Fajdiga P. : Zupan H., Marinčič M. (21-13; 16-21; 21-16).

San Justo — Slov. vas (S. Justo dobil točke).

Končna lestvica:

SDO:

	Ig.	Do.	Zg.	T.
Morón	1	1	0	1
Ramos Mejía	1	0	1	0

SFZ (1)

Ramos Mejía	4	3	1	3
Morón	4	2	2	2
S. Justo	4	2	2	2
Slov. vas	4	1	3	1

SFZ (2)

Morón	3	3	0	3
San Justo	3	1	3	1
Slov. vas	3	1	2	1
Ramos Mejía	3	0	3	0

Nadaljevanje športnih dni

Po turnirju ping-ponga pa se bodo že prihodnjo soboto pričele igre v šahu, v nedeljo pa tudi v nogometu. K šahu nimamo kaj več pripomniti kot to, da je doslej kvaliteta v igri padala iz leta v leto, in je le upati, da bo letos glede tega kaj pozitivnih novosti. V nogometu pa resnično pričakujemo, da bi turnir imel več uspeha kot lansko leto, ko ga je morala Zveza zaradi nekaterih maloštevilnih igralcev, ki se ne znajo vesti športno, ne človeško, suspendirati. Dosedanji potek športnih dni nam daje mnogo upanja na lep uspeh. Turnirja pa se bosta odigrala po sledečem programu:

ŠAH

22. julija:

19.— Berazategui - Ramos M. SFZ (1)
19.— San Justo — Morón SFZ (1)
19.— San Martin — Lanús SFZ (1)
19.— Morón — Lanús SFZ (2)
19.— Berazategui - San Justo SFZ (2)
19.— San Martin - Ramos M. SFZ (2)
21.— Berazategui — Morón SFZ (1)
21.— Ramos Mejía — Lanús SFZ (1)
21.— San Justo — San Martin SFZ (1)
21.— Ramos Mejía — Morón SFZ (2)
21.— Berazategui - San Martin SFZ (2)
21.— San Justo — Lanús SFZ (2)

NOGOMET

23. julija:

10.30 Morón — Ramos Mejía (K2)
11.45 Ramos Mejía — San Justo (K1)
13.— San Martin — Lanús (Kat. 2)
14.15 Lanús — Morón (Kategorija 1)
15.30 Adrogué — San Justo (K 2)

DUHOVNE VAJE

za izobražence, akademike in vse umske delavce bodo v Domu duhovnih vaj v S. Miguelu od petka, 4. avgusta zvečer do nedelje, 6. avgusta zvečer. Vodil jih bo p. Ivan Caserman, DJ. — Prijave v dušnopastirski pisarni ali pri dušnih pastirjih do 23. julija.

Denarne naložbe, posojila

Pod najboljšimi pogoji!

KREDITNA ZADRUGA SLOGA z. z. o. z.

Bmé. Mitre 97

658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure: ob torkih, četrkih in sobotah od 16. do 20.

Sklic tretjega rednega občnega zbora

Odbor Slovenskega zavetišča z uradnim naslovom: „Asociación Doctor Gregorio Rožman“ sklicuje na osnovi členov 30 in 33 odobrenih pravil

TRETJI REDNI OBČNI ZBOR

ki se bo vršil dne 30. julija 1972 ob 10.30 v prostorih Slovenske hiše, Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal z naslednjim dnevnim redom:

1. Čitanje, razpravljanje in odobritev poročila odbora, računskega zaključka, inventarja in poročila preglednikov računov za poslovno dobo od 1. marca 1971 do 29. februarja 1972.
2. Volitev treh prisotnih članov za sestavo volilnega odbora (člen 38 pravil).
3. Volitev treh odbornikov, zaradi poteka mandata (člen 19).
4. Volitev treh preglednikov računov in petih odbornikov, zaradi poteka mandata (člen 17).

O p o m b a : 1. Če ob napovedani uri ne bo prisotnih nadpolovično število članov, se bo vršil pol ure kasneje občni zbor ob vsaki udeležbi članov. — 2. Po členu 42 pravil se objavlja spisek članov na razglasni deski na sedežu društva. — 3. Po članu 35 pravil je treba predložiti kandidatne liste 10 dni pred začetkom občnega zbora predsedniku ali tajniku društva.

Odbor

13. avgusta
MLADINSKI DAN
Carapachay

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo
Argentino
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual N° 7.149.713

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1972:
za Argentino \$ 5.500.— Pri pošiljanju
po pošti \$ 5.700.— — ZDA in Kanada
13 USA dolarjev; za Evropo pa 15
USA dolarjev za pošiljanje z avionsko
pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za
pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

PORAVNAJTE ZAOSTALO
NAROČNINO!

Vdani v božjo voljo, sporočamo, da je umrla naša draga žena,
mama in stara mama

Jožefa Avanzo roj. Stare

Vsem, ki so jo prišli kropit in molit zanjo na domu in pri pogrebni maši, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti in so izrazili sožalje, se iskreno zahvaljujemo.

Zahvala č. g. župniku Mirku Grbecu za ganljiv govor pri sv. maši, č. g. Franciju Barletu in vsem salezijanskim duhovnikom, ki so somaševali s sinom duhovnikom, č. g. Prebilu za tolažilni poslovljni govor na pokopališču, gospodom lazaristom, č. g. Škulju in družini Lužovec.

Žaluj oči:

Martin — mož;

Darinka, Marijan, Martin, Marija in Pavla — otroci;

Lojze — zet;

René — snaha;

Kristina, Viktor in Danijel — vnuki;

v domovini:

Alojzij — brat, žena Vilma in hčerka Silvica;

Pavla — sestra in mož France Lah

Slovenska vas — Lanús; Ig — Ljubljana, 14. julija 1972.

V globoki žalosti sporočamo vsem prijateljem in znancem, da je 3. julija preminul v Ljubljani v 85. letu starosti in po težki bolezni moj blagi mož in naš najboljši oče

Josip Pezdirc

Pokopan je bil v Ljubljani na Žalah.

Franciška, žena

in sinovi:

Dr. Joško, Celje;

Dr. Vladimir, Buenos Aires;

Dr. Bogomir, New York;

Dr. Slavko, Ljubljana

ter njihove družine.

Prosimo tihega sožalja. Maša zadušnica je bila brana 9. julija v župni cerkvi v Villa Ballester.

zahvalo

vsem, ki so nam v teh težkih dneh stali ob strani.

Ni besede v slovenski govorici, ki bi mogla dovolj izraziti našo zahvalo dr. Ivanu Prijatelju, ki je stal pokojnemu ob strani več kot zdravnik, več kot prijatelj in rojak.

Zahvaljujemo se g. msgr. Antonu Oreharju za blagoslovitev in spremstvo do groba, kakor tudi gg. Matiji Borštnarju in Juretu Rodefu za soudeležbo.

Naša neizmerna zahvala vsem darovalcem številnih vencev in cvetja, kakor tudi vsem, ki so ga spremlili na zadnji poti na pokopališče Olivos v tako velikem številu. Bog naj bo plačnik vsem.

Globoko žalujoči oče, mati in sestri Mramor